

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: S. W.
bytem XXX
zastoupená advokátem JUDr. J. W.
sídlem X

žalovanému: Státní úřad inspekce práce
sídlem Kolářská 451/13, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31.8.2018, č.j. MPSV-2018/160101-331/1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a žalobní podání

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým bylo podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o informacích“) rozhodnuto o stížnosti žalobkyně na postup Státního úřadu inspekce práce při vyřizování její žádosti o informace ze dne 18.7.2018.
2. Podáním ze dne 12.9.2019 žalobkyně reagovala na posun v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek rozšířeného senátu sp. zn.. 5 As 18/2017, který vyslovil, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace s tím, že žadatel o informaci se může bránit vůči nečinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s.ř.s.
3. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalobkyně přehodnotila své žalobní podání a v podání ze dne 12.9.2019 učinila změnu žaloby tak, že požadovala, aby soud vydal rozsudek, kterým uloží povinnému subjektu – Státnímu úřadu inspekce práce vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 18.7.2018.
4. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 18.7.2018 požádala Státní úřad inspekce práce (dále také SÚIP nebo povinný subjekt) o poskytnutí informací, konkrétně o :
 - 1) sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přeshetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 15.1.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních (stížnost 1),
 - 2) sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přeshetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 4.3.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních (stížnost 2.), a
 - 3). sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přeshetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 16.3.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních (stížnost 3).
5. Žalobkyně uvedla, že k uvedené žádosti obdržela dne 2.8.2018 od povinného subjektu přípis ze dne 1.8.2018, v němž je ve stručnosti popsán průběh přeshetření způsobu vyřízení stížností ke sdělením ad 1. až 3.,tak, že u stížností ad 1. a 2. je uvedeno, že stížnosti byly oblastním inspektorátem práce řádně vyřízeny, a že tedy nebyla přijata žádná opatření, resp. že k tomu nebyl shledán důvod. U stížnosti ad 3. je uvedeno, že zazněla omluva a došlo k nápravnému opatření v podobě poučení pracovníků oblastního inspektorátu práce.
6. Protože žalobkyně s uvedeným vyřízením stížnosti nesouhlasila, podala proti postupu povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích a požadovala, aby žalovaný jako nadřízený správní orgán povinnému subjektu uložil žádost vyřídit ve stanovené lhůtě. Ve stížnosti žalobkyně uvedla, že se domnívá, že postup povinného subjektu vychází z nesprávného skutkového zjištění, že v rámci přeshetření vyřízení stížností ad 1. a 2. nebylo zjištěno žádné pochybení oblastního inspektorátu práce. Z důvodu tohoto nesprávného zjištění pak mohlo dojít k neposkytnutí některých informací, resp. k nevyčerpání předmětu žádosti. Žalobkyně uvedla, že jí je známo, že

stěžovatel (JUDr. W.), který podával všechny tři stížnosti, obdržel dne 12.6.2018 od Státního úřadu inspekce práce sdělení ze dne, kterým Státní úřad inspekce práce souhrnně reagoval na několik podání stěžovatele, které obdržel v roce 2018 a následně přípisem ze dne 15.6.2018 potvrdil, že sdělení ze dne 12.6.2018 se týká i stížnosti ze dne 4.3.2018 (stížnosti ad 2.).

7. Uvedený postup povinného subjektu žalovaný, rozhodující o stížnosti žalobkyně dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, postup povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích rozhodnutím ze dne 1.8.2018 potvrdil.
8. Žalobkyně v původní verzi žaloby (proti rozhodnutí žalovaného) namítala nezákonnost rozhodnutí v žalobních bodech, kterou spatřovala v tom, že:
 9. - odůvodnění rozhodnutí správního orgánu je ke stížnostní námitce žalobkyně nedostatečné v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu,
 10. - žalovaný vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu (§ 3 správního řádu), neboť neprovedl důkazy označené žalobkyní a
 11. -předmět žádosti nebyl zcela vyčerpán a poskytnuté informace jsou nepravdivé.
12. Žalobkyně uvedla, že je jí známo, že vyřízení stížnosti ad 2. ze dne 4.3.2018, proběhlo jinak, než uvádí povinný subjekt, neboť podle povinného subjektu byl stěžovatel (JUDR. W.) vyrozuměn o vyřízení žádosti o přešetření této stížnosti přípisem č.j. 1810/1.10/18 ze dne 4.5.2018. Podklady však ukazují, že k vyřízení žádosti o přešetření stížnosti nemohlo dojít 4.5.2018, neboť v té době ještě žádost nebyla ani učiněna. Stížnost byla podána 4.3.2018. Stěžovatel obdržel teprve dne 3.5.2018 od oblastního inspektorátu práce vyrozumění o vyřízení stížnosti. Až dne 5.5.2018 pak stěžovatel požádal SÚIP o přešetření vyřízení stížnosti. SÚIP dal přípisem ze dne 25.5.2018 stěžovateli najevo, že žádost vyřizuje a o vyřízení stěžovatele vyrozuměl sděleními ze dne 12.6.2018 a ze dne 15.6.2018.
13. Informace podané povinným subjektem se liší od informací vyplývajících z podkladů žalobkyně též v tom ohledu, zda oblastní inspektorát práce postupoval řádně, když shledal stížnost nedůvodnou, což uvádí povinný subjekt ve sdělení k žádosti o informace ze dne 1.8.2018 či nikoli, což vyplývá ze sdělení SÚIP ze dne 12.6.2018 a ze dne 15.6.2018, a to v ohledu, že dle sdělení povinného subjektu ze dne 1.8.2018 nebyla přijata žádná nápravná opatření , zatímco ve sdělení SÚIP ze dne 15.6.2018 je obsažena věta, že „vyvozené důsledky jsou interní záležitostí Státního úřadu inspekce práce“. Na základě uvedeného žalobkyně namítala porušení a zásah do subjektivního práva na informace s citací právní úpravy dle Listiny základních práv a svobod a zákona o informacích s tím, že ke zkrácení práva žalobkyně došlo nezákonným rozhodnutím žalovaného. Žalovaný nedostál své povinnosti zjednat nápravu a neochránil žalobkyni před nesprávným postupem povinného subjektu. Důsledkem rozhodnutí žalovaného je faktické odepření informace.
14. Poté, kdy žalobkyně reagovala na posun v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu přinášející i judikatorní náhled, že proti rozhodnutí vydanému podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích se nelze bránit žalobou proti správnímu rozhodnutí, žalobkyně učinila změnu žaloby s tvrzením, že povinný subjekt nedostál své povinnosti a nevyřídil zcela žádost žalobkyně o informace ze dne 18.7.2018, informace neposkytl ani nerozhodl o odmítnutí žádosti či o jejím odložení, proto se žalobkyně proti tomuto postupu brání nečinností žalobou. Současně za žalovaného označila Státní úřad inspekce práce. Návrh rozsudečného výroku změnila tak, že požadovala, aby soud vydal rozsudek, kterým uloží

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

povinnému subjektu – Státnímu úřadu inspekce práce vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 18.7.2018.

II. Rozhodnutí soudu o změně žaloby

15. Městský soud v Praze usnesením ze dne 27.1.2021, č.j. 9A 190/2018-49 připustil změnu žalobního návrhu učiněného podáním žalobkyně ze dne 12.9.2019 tak, aby soud projednal podanou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu. Soud shledal splnění procesních podmínek a přípustnost dosavadních výsledků řízení pro změnu žaloby. Po připuštění změny žaloby tedy bylo na soudu, aby se dosavadními žalobními námitkami zabýval z hlediska žalobkyní tvrzené nečinnosti a k tomuto tvrzení vztáhl i vyjádření žalovaného – nyní Státního úřadu inspekce práce ze dne 29.10.2019.

III. Vyjádření žalovaného Státního úřadu inspekce práce

16. Žalovaný Státní úřad inspekce práce se v návaznosti na změnu žalobního petitu vyjádřil věcně k důvodům žaloby, které považoval za nedůvodné, nesmyslné a pouze účelové, s tím, že žádost žalobkyně byla řádně a v celém rozsahu vyřízena sdělením ze dne 1.8.2018, jehož obsah ke každé části žádosti o informace ocitoval s tím, že v něm byly žalobkyní požadované informace poskytnuty, a uvedl, že se ztotožňuje s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31.8.2018. Za významnou považoval žalovaný skutečnost, že stěžovatel JUDr. J. W. prostřednictvím své matky – žalobkyně se žádostí o informace domáhal informací obsažených v dokumentech, které mu již dříve byly prokazatelně doručeny, neboť veškeré předmětné stížnosti a žádosti o přešetření vyřízení stížností podával on sám.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

17. Předmět žádosti a skutkový stav
18. Žalobkyně se žádostí ze dne 18.7.2018 domáhala poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o informacích), konkrétně požadovala:
19. 1) sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přešetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 15.1.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních,
20. 2) sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přešetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 4.3.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních, a

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

21. 2) sdělení, jaká opatření přijal Státní úřad inspekce práce v souvislosti s pochybeními Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj nebo jeho pracovníků zjištěnými při přeshetření způsobu vyřízení stížnosti JUDr. J. W. ze dne 16.3.2018, a o poskytnutí záznamů o těchto opatřeních.
22. Z podané žaloby, ze žádosti žalobkyně o informace ve spojení s listinami založenými ve správním spise ke stížnostem a k žádostem o přeshetření vyřízení těchto stížností vyplývá, že předmětná žádost žalobkyně směřovala ke zjištění *konkrétních opatření, která vzešla z výsledků vyřizování stížností žalobkyně a která byla přijata vůči pracovníkům oblastního inspektorátu práce z důvodu jejich pochybení, včetně záznamů o těchto opatřeních*. Aby bylo možné posoudit právo žalobkyně na poskytnutí požadovaných informací a postup žalovaného v reakci na tuto žádost, t. j. , zda žalovaný disponoval požadovanými informacemi či je měl mít ve své dispozici a měl je poskytnout žalobkyni, bylo nezbytné zjistit, čeho se týkaly podané stížnosti na pochybení pracovníků oblastního inspektorátu a zda byla přijata určitá opatření k nápravě.
23. Stížnost ze dne 15.1.2018 (dále jen 1. stížnost), kterou podal JUDr. J. W., se týkala kvality fotografické dokumentace pořízené v rámci kontroly oblastního inspektorátu práce sp. zn. 17-2016-1327 v provozovně pilařského závodu Daben Kovářská s.r.o.. Stěžovatel namítal nízkou kvalitu fotodokumentace s tím, že takové fotografie nelze použít jako podklady k přezkoumání průběhu kontroly a k jejím závěrům.
24. K uvedené 1.stížnosti oblastní inspektorát práce ve vyřízení stížnosti ze dne 13.3.2018 stěžovateli přisvědčil v tom, že založená fotodokumentace se nevyznačuje příliš vysokou kvalitou, vysvětlil technické příčiny tohoto stavu a to, že byla pořízena při kontrole zaměřené na umožnění výkonu a výkon nelegální práce v areálu pilařského závodu. Vzhledem k tomu, že se jednalo o fotodokumentaci z průběhu kontroly, při níž nebylo zjištěno žádné porušení pracovněprávních předpisů ani žádné nedostatky a areál pilařského závodu byl prázdný, dle inspektorátu nebylo této fotodokumentace zapotřebí. Stěžovatel si tuto fotodokumentaci vyžádal k vlastnímu hodnocení až s časovým odstupem jednoho a půl roku od jejího pořízení. Úřad v této souvislosti poukázal na to, že stížnost je jen jednou z mnoha dalších projevů stěžovatele již od r. 2013, odkdy stěžovatel vede spor se společností Daben Kovářská s.r.o., která je z jeho podnětu neustále podrobována různým šetřením a kontrolám. S ohledem na nepotřebnost a nevýznamnost fotodokumentace inspektorát sdělil, že nebude přijímat žádná opatření.
25. K nesouhlasu stěžovatele s vyřízením 1. stížnosti obsaženém v žádosti ze dne 16.3.2018, kterou obdržel dne 19.3.2017) o přeshetření vyřízení stížnosti Státní úřad inspekce práce v odpovědi ze dne 18.5.2018 znovu připustil, že pořízená fotodokumentace byla nekvalitní, přesto posoudil stížnost jako nedůvodnou vzhledem k tomu, že nízká kvalita pořízených fotografií neovlivnila výsledek kontroly, neboť na kontrolovaném pracovišti nebyly zjištěny žádné osoby, vykonávající pracovní činnost. V odpovědi sice uvedl nesprávné datum 1. stížnosti ke dni 5.1.2018 (mělo být 15.1.2018), ale obsahově je zcela zřejmé, že se jeho odpověď týkala 1. stížnosti..
26. Z uvedeného je zřejmé, že v důsledku 1. stížnosti nebyla ze strany žalovaného přijata

žádná opatření ve vztahu k pracovníkům oblastního inspektorátu práce.

27. Stížnost JUDr. J. W. ze dne 4.3.2018 (dále jen 2. stížnost) byla podána v souvislosti s vyjádřením Ing. O., pracovníka inspektorátu k jiné stížnosti JUDr. W. ze dne 5.11.2017. 2. stížnost směřovala vůči výrokům jmenovaného v souvislosti s šetřením podnětů stěžovatele ze dne 21.2.2017 a ze dne 8.8.2017. Stěžovatel ve své stížnosti poukazoval na nepravdivé informace jmenovaného pracovníka, který se měl vyjadřovat k obsahu podnětů žalobce a jejich příčině.
28. Ve vyřízení 2. stížnosti ze dne 2.5.2018 se oblastní inspektorát práce zabýval jednotlivými body 2.stížnosti (1.- 4.), v nichž uvedl, že vyjádření Ing. O. považuje za odpovídající skutečnosti, když jmenovaný pracovník oblastního inspektorátu práce se k podnětům stěžovatele vyjadřoval tak, že hodnotil dlouholetý spor mezi stěžovatelem a pilařským závodem Daben Kovářská s.r.o. s tím, že stěžovatel schovává své osobní zájmy (proti hluku z pilařského závodu) za porušování pravidel bezpečnosti práce s.r.o., obesílá různé orgány veřejné moci různými svými podanými stížnostmi. 2. stížnost byla vyřízena se závěrem, že oblastní inspektorát práce nebude vůči jmenovanému pracovníkovi přijímat žádná opatření.
29. Stěžovatel dne 5.5.2018 podal žádost o přešetření způsobu vyřízení 2. stížnosti, v níž poukazoval na to, že ten, kdo je obtěžován imisemi a hlukem, má právo se obracet na orgány inspekce práce s cílem, aby provozovatel pilařského závodu dodržoval veřejnoprávní normy k ochraně zájmů veřejnosti a žádal, aby byl o přijatých opatřeních vyrozuměn.
30. Žalovaný k žádosti stěžovatele ze dne 5.5.2018 o přešetření způsobu vyřízení 2. stížnosti reagoval přípisem ze dne 25.5.2018, v němž uvedl, že provádí potřebné úkony a o vyřízení stížnosti bude stěžovatele informovat.
31. Stížností ze dne 16.3.2018 (dál jen 3. stížnost) stěžovatel poukazoval na přípis pracovníků oblastního inspektorátu práce Mgr. Š. a Mgr. K. ze dne 13.3.2018 (šlo o odpověď inspektorátu na 1. stížnost) s tím, že tento přípis obsahuje řadu zlehčujících, spekulativních a nepravdivých informací, z tohoto důvodu podal stížnost dle § 175 odst. 1 správního řádu a žádal, aby byl o učiněných zjištěních a přijatých opatřeních vyrozuměn.
32. Žalovaný zaslal stěžovateli k jeho stížnostem a dalším písemnostem sdělení ze dne 12.6. 2018, v němž stěžovatele informoval o tom, že tímto sdělením reaguje souhrnně na písemnosti stěžovatele vztahující se ke kontrolní činnosti oblastního inspektorátu práce tak, jak je obdržel v průběhu roku 2018. Zmínil stížnost na konkrétní pracovníky Ing. O., Mgr. Š. a Mgr. K. , kdy vyjádření jmenovaných mělo dle stěžovatele obsahovat zlehčující, spekulativní a nepravdivá tvrzení k osobě stěžovatele. Žalovaný uvedl, že některá jejich vyjádření seznal jako skutečně nešťastná a politováníhodná. Šlo o subjektivní výroky vyjadřující aktuální pocity z celé záležitosti. Vyjádřil omluvu s tím, že s uvedenými pracovníky bude ještě jednáno a bude jim doporučeno vyvarovat se do budoucna podobného jednání. K tomu ještě vyjádřil omluvu za překročení lhůty k vyřízení stížnosti stěžovatele ze dne 16.3.2018 (stížnost na Mgr. Š. a Mgr. K.). V závěru žalovaný sdělil, že považuje záležitost za ukončenou a nehledává důvody k dalším kontrolám pilařského

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

závodu. Poukázal na to, že v minulosti stěžovatele již podrobně k jeho výtkám informovali o zákonných možnostech orgánů inspekce práce.

33. Žalovaný dále k žádosti žalobce ze dne 12.6.2018 o upřesnění odpovědi žalovaného ze dne 12.6.2018 sdělením ze dne 15.6.2018 informoval stěžovatele, že sdělením ze dne 12.6.2018 reagoval na všechny písemnosti stěžovatele z r. 2018, tedy i na stížnosti na jednání Ing. O. včetně manipulace s fotografiemi a vyjádřená omluva platí i ve vztahu k jednání Ing. O., Zopakoval, že věc bude projednána s pracovníky oblastního inspektorátu a případně vyvozené důsledky jsou interní záležitostí žalovaného.
34. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný v důsledku přešetření způsobu 2. a 3. stížnosti stěžovateli dopisem ze dne 12.6.2018 ve spojení s dopisem ze dne 15.6.2018 sdělil, že uznal jednání konkrétních pracovníků jmenovaných ve sdělení ze dne 12.6.2018 za zlehčující, spekulativní a nepravdivá tvrzení k osobě stěžovatele, za tato jednání vyjádřil stěžovateli omluvu jménem inspekce a uvedl, že s uvedenými pracovníky bude jednáno a s doporučením vyvarovat se podobného jednání do budoucna.
35. Uvedená zjištění z procesu vyřizování stížností měly vliv na posouzení žádosti žalobkyně o informace. Žádost žalobkyně byla vyřízena sdělením ze dne 1.8.2018.
36. Žalovaný ve sdělení ze dne 1.8.2018 uvedl, jakým způsobem byly vyřízeny 3 stížnosti žalobkyně ze dne 15.1.2018, ze dne 4.3.2018 ze dne 16.3.2018 s tím, že žalovaný reagoval zejména v přípisech ze dne 12.6.2018 a ze dne 15.6.2018 souhrnně na podání stěžovatele učiněná v průběhu roku 2018, týkající se pochybení pracovníků Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj.
37. Ze sdělení žalovaného ze dne 1.8.2018 k podané žádosti o informace vyplývá, že žalovaný sdělil žalobkyni, že na základě jejích stížností nebyla přijata žádná opatření ke stížnostem č. 1. a č. 2. a ke stížnosti č. 3 byli ve sdělení jmenovaní pracovníci poučeni o nevhodnosti vyjádření k osobě JUDr. J. W. s tím, že se zaměstnanci oblastního inspektorátu práce mají do budoucna takového způsobu komunikace vyvarovat. Žalovaný rovněž zmínil, že v uvedeném směru zazněla omluva za některá vyjádření. K žádosti žalobkyně žalovaný rovněž sdělil, že o osobním projednání se zaměstnanci oblastního úřadu práce nebyl pořízen žádný záznam.
38. Žalovaný v uvedeném sdělení tedy vypořádal žádost žalobkyně v jejím znění tak, že odpověděl k jejím dotazům na přijatá opatření, tj. že ke dvěma stížnostem nepřijal žádná opatření a ke třetí stížnosti, že věc byla řešena osobní domluvou, přičemž o uvedeném nepořizoval záznam.
39. Oproti uvedenému soud z podkladů řízení a ze shora přdestřehého stavu vyřizování stížností jen upřesňuje, že oporu v podkladech řízení má skutečnost, že žalovaný nepřijal žádná opatření ve vztahu k 1. stížnosti, neboť jeho sdělení o osobním projednání záležitosti se zaměstnanci oblastního závodu a o tom, že o tomto projednání nebyl učiněn záznam se vztahuje i k 2. a 3. stížnosti, jak je patrné z jeho sdělení ze dne 12.6.2018 ve spojení se sdělením ze dne 15.6.2018 k vyřízení 2. i 3. stížnosti, neboť v těchto sděleních se zabývá jednáním všech tří jmenovaných pracovníků inspekce, proti nimž 2. a 3. stížnost

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

směřovaly. Uvedené však nemění nic na tom, že žalovaný k žádosti žalobkyně sdělil, že došlo pouze k omluvě za jmenované pracovníky a k projednání jejich jednání a doporučení do budoucna.

40. Posouzení skutkového stavu věci z hlediska nečinnostní žaloby

41. Na základě shora uvedené dokumentace o skutkovém stavu rozhodování žalovaného správního orgánu soud věc posoudil takto:

42. Podle § 79 odst. 1, věty první zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (s.ř.s.) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení .

43. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

44. Podle uvedené právní úpravy by se žalobkyně s úspěchem mohla domáhat ochrany proti nečinnosti povinného subjektu za splnění podmínek ust. § 79 a násl. s.ř.s. Soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu podle uvedené právní úpravy spočívá v tom, že soud uloží správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Rozhodnutím, které má správní orgán vydat, se rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva osoby v konkrétním případě, tzn., že ochrana proti nečinnosti musí směřovat k vydání individuálního správního aktu v meritu věci. Správní orgán je nečinný ve smyslu uvedené ochrany dané soudním řádem správním, pokud nekoná, přestože mu toto zákon ukládá. Z tohoto pohledu tedy bylo namístě posoudit důvodnost nebo nedůvodnost podané žaloby a soud přitom vycházel jak z tvrzení žalobkyně a jí předložených dokladů, tak i z obsahu správních spisů žalovaného.

45. Žaloba není důvodná.

46. Především je nutné žalobkyni uvědomit o tom, že v režimu zákona o informacích není na soudu, aby hodnotil záležitost, která byla předmětem stížností na chování pracovníků oblastního inspektorátu práce a zda k určité konfliktní situaci měla či neměla být přijata určitá opatření včetně jejich záznamů. Úkolem soudu v režimu zákona o informacích je posouzení toho, zda skutkové okolnosti nasvědčovaly povinnosti žalovaného vydat k žádosti žalobkyně o poskytnutí informace rozhodnutí. Pro posouzení důvodnosti žaloby tedy bylo jediné relevantní, zda žalovaný požadované informace měl či měl mít a zda je žalobkyni poskytl, případně, pokud informace neposkytl, zda vydal rozhodnutí.

47. Při zjišťování nečinnosti správního orgánu přicházejí v úvahu 3 možné alternativy. (1) povinný subjekt poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 informačního zákona], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 informačního zákona], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný subjekt v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se

tak nečinným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017 - 58).

48. V projednávané věci je podstatné, že žalovaný na všechny dotazy žalobkyně odpověděl a že žalobkyně sama tuto skutečnost potvrzuje pod bodem III. žaloby, kde uvádí, že : *„Dne 2.8.2018 obdržela žalobkyně od povinného subjektu přípis ze dne 1.8.2018, č.j. 5276/1.30/18, v němž je ve stručnosti popsán průběh přezkoušení způsobu vyřízení stížností ad 1. až 3. U stížností ad 1. a 2. je uvedeno, že stížnosti byly oblastním inspektorátem práce řádně vyřízeny, a že tedy nebyla přijata žádná opatření, resp. že k tomu nebyl shledán důvod. U stížnosti ad 3. je uvedeno, že zazněla omluva a je popsáno přijaté nápravné opatření v podobě poučení pracovníků oblastního inspektorátu práce“.*
49. Mezi účastníky tak není sporné, že žalovaný k podané žádosti žalobkyně o sdělení, jaká opatření přijal a k poskytnutí záznamů o těchto opatřeních, odpověděl dle skutečnosti a podkladů řízení, že v souvislosti s vyřizováním stížností opatření nepřijal, s výjimkou osobní domluvy vůči zaměstnancům. Za nečinnost správního orgánu a za odmítnutí poskytnutí informací, o němž by muselo být vydáno rozhodnutí, nelze považovat zvažování určité situace, zde dle náhledu žalobkyně, vyžadovala přijetí opatření, tedy, že je žalovaný musel učinit. Žalovaného nelze prostřednictvím žádosti o poskytnutí informací a zejména správní žaloby na nečinnost „nutit“ k přijetí opatření, jestliže sám uváží o způsobu, jakým stížnosti s určitým výsledkem vyřídí. Z podané žaloby je zřejmé, že žalobkyně se v režimu žaloby na ochranu proti nečinnosti domáhá nikoliv zjištění, jaká opatření žalovaný učinil a jaké záznamy o tom pořídil, ale „aby“ žalovaný nápravná opatření učinil a záznamy o tom pořídil. Pokud tomu tak je, což ze žaloby vyplývá, neboť se žalobkyně odvolává na důkazy o pochybení zaměstnanců oblastního inspektorátu práce při jejich kontrolní činnosti v provozovně pilařského závodu v obci Kovářská , pak požadavky žalobkyně o nápravu, „skryté“ za žádost o informace, nemohou vést k závěru, že žalovaný požadované informace neposkytl a že je povinen vydat o žádosti žalobkyně rozhodnutí. Ostatně žalobkyně sama v žalobě námitkami nesprávného skutkového zjištění v bodě IV. žaloby naznačuje účel její žádosti, tj., že skutkový stav měl být žalovaným posouzen jinak, a proto *„mohlo“ dojít k neposkytnutí některých informací.* Žalovaný tedy žalobkyni poskytl informace z hlediska stavu věci tak, jak jej vyhodnotil, a proto žádost žalobkyně byla vyřízena poskytnutím informace v celém požadovaném rozsahu.
50. Námitka žalobkyně, že nebyl vyčerpán předmět žádosti a poskytnuté informace jsou nepravdivé, opřena o tvrzení žalobkyně o časovém nesouladu podání a odpovědi ohledně 2. stížnosti ze dne 4.3.2018 uvedených pod bodem VI. 3. žaloby, nemá oporu v podkladech řízení. 2. stížnost byla podána dne 4.3.2018, k této stížnosti se váže odpověď oblastního inspektorátu práce ze dne 2.5.2018 označená jako „vyřízení stížnosti“ a k žádosti o přezkoušení této odpovědi učiněná stěžovatelem ze dne 5.5.2018 se váží odpovědi ze dne 12.6.2018 a 15.6.2018, jak bylo uvedeno výše. Soud ověřil k údajům žalovaného ve sdělení ze dne 1.8.2018 k žádosti žalobkyně, že ve vztahu ke 2. stížnosti stěžovatele ze dne 4.3.2018 je v podkladech sice založena rovněž odpověď ze dne 4.5.2018, avšak tato není odpovědí na *přezkoušení* 2. stížnosti a není ani označena jako „vyřízení stížnosti“, jímž je odpověď oblastního inspektorátu práce ze dne 2.5.2018, ale je reakcí na žádost stěžovatele o přezkoušení stížnosti ze dne 5.11.2017, týkající se dalších podnětů stěžovatele ohledně odsávání stacionární pily z r. 2017 a v této části byl učiněn závěr, že opakované kontroly k podnětu stěžovatele porušování právních předpisů neprokázal a že sporné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

aspekty mezi stranami sporu je třeba řešit cestou práva civilního, které nemůže veřejnoprávní kontrola v působnosti žalovaného suplovat.

51. V každém případě byla stížnost ze dne 4.3.2018 vypořádána sdělením ze dne 2.5.2018 a k přešetření vypořádána v rámci souhrnného sdělení - sděleními žalovaného ze dne 12.6.2018 a 15.6.2018 a to tak, jaká opatření byla a nebyla provedena, a že záznamy o nich nebyly pořízeny. Soud proto neměl žádné důkazy o tom, že by žalovaný „tajil“ určitá opatření a nesdělil je žalobkyni, a proto soud nevěšel ani na námitku nepravdivosti sdělení žalovaného ze dne 1.8.2018.

V. Závěr

52. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze nedospěl k závěru, že by byl žalovaný nečinný, neboť žalobkyni požadované informace na podkladě vyřízených stížností, týkajících se kontrolní činnosti oblastního inspektorátu práce v provozovně pilařského závodu v obci Kovářská v minulých letech, poskytl. Z uvedeného důvodu soud neshledal povinnost žalovaného vydat o žádosti žalobkyně ze dne 18.7. 2018 rozhodnutí. Proto žalobu dle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
53. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu se souhlasem účastníků řízení dle § 51 s.ř.s.
54. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, soud jí proto nepřiznal úhradu nákladů řízení a žalovanému v rámci jeho běžné činnosti náklady v souvislosti s řízením u soudu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.